

A LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA
TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

DIEGO SÁNCHEZ FERRER, Procurador dels Tribunals i de **PARTIT POLÍTIC - LLUITA INTERNACIONALISTA** amb [REDACTED], segons designa que s'adjunta i es complementarà, si s'escau, quan sigui requerit a tal efecte, assistit pel lletrat de l'ICA de Girona **BENET SALELLAS i VILAR**, davant d'aquesta Sala compareix i com millor en Dret procedeixi

DIU:

Que mitjançant el present escrit interposa **RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU** pels tràmits del **PROCEDIMENT PER LA PROTECCIÓ DELS DRETS FONAMENTALS EN L'ESPECIALITAT DE PROHIBICIÓ O PROPOSTA DE MODIFICACIÓ DE REUNIONS** recollit a l'article 122 de la Llei de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa 29/1998, de 13 juliol, contra la comunicació de 21 d'abril de 2020 del Departament d'Interior denegant la tramitació de la sol·licitud de comunicació de concentració pel proper **24 d'abril de 2020** al Parc de la Ciutadella de Barcelona, davant el Parlament de Catalunya, en rebuig a l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'any 2020 formulada pel partit polític que patrocino.

De conformitat amb el que disposen els articles 45 i 122.1 de la Llei de Jurisdicció Contenciosa Administrativa, a aquest escrit acompanyo els següents documents:

Primer.- Còpia de la comunicació del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya per la qual es denega la tramitació de la sol·licitud de comunicació de concentració formulada per part de la meva representada. (**DOC. NÚM. 1**)

Segon.- Còpia de l'acord adoptat pel partit polític Lluita Internacionalista pel qual s'acorda interposar el present recurs contenciós. (**DOC. NÚM. 2**)

Passant a complimentar el contingut de l'article 115.2 LJCA, mitjançant el present escrit, al·leguem exclusivament la vulneració del **dret fonamental a reunió** previst a l'article 21 de la Constitució Espanyola derivat de la prohibició d'una reunió protegida per la Llei Orgànica 9/1983 de 15 de juliol reguladora del Dret de Reunió.

De forma concisa, fonamentem el present recurs en base als següents fets i fonaments de dret

FETS

PRIMER.- En data 20 d'abril del 2020 es va fer públic al web del Parlament de Catalunya l'ordre del dia i la convocatòria d'un ple de l'esmentat òrgan legislatiu per al proper 24 d'abril del 2020 per a la discussió i votació si s'escau de l'aprovació de sis decrets llei, del projecte de llei de pressupostos per a la Generalitat de Catalunya per al 2020 i del projecte de llei de mesures fiscals i financeres coneguda com a *lleï d'acompanyament*. Així es pot comprovar en la pàgina web del Parlament de Catalunya en què apareixen els projectes legislatius i es fa esment, com correspon, a la data de publicació (https://www.parlament.cat/web/actualitat/ordredia/index.html?p_od0=0004612061).

SEGON.- En data de 21 d'abril de 2020 es va presentar per mitjà del registre electrònic de la Generalitat de Catalunya comunicació a nom del Partit Polític – Lluita Internacionalista, efectuada per mitjà del seu representant [REDACTED] respecte la celebració d'una concentració en motiu del debat d'aprovació de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'any 2020. La concentració comunicada tenia lloc el proper divendres 24 d'abril de 2020, data en què el Ple del Parlament celebrava la sessió de debat i aprovació dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya. Adjuntem com a **DOC. NÚM. 3** acusament de rebuda de l'esmentada comunicació.

Com bé s'exposa en el document adjunt, la concentració havia de tenir lloc al parc de la Ciutadella. Concretament davant de l'entrada al Parlament de Catalunya. Alhora s'hi exposava que si el parc de la Ciutadella es trobava tancat, la concentració s'ubicaria a l'entrada del parc de l'Avinguda del Marquès de l'Argentera. El nombre aproximat d'assistents a la concentració que havien calculat els organitzadors ascendiria a la xifra d'**una trentena de persones**.

TERCER.- Atenent a les circumstàncies actuals derivades de la crisi sanitària en què ens trobem immersos i alhora al Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per la gestió de la situació de crisi sanitària

ocasionada pel COVID-19, el partit polític convocant ja va expressar en la comunicació formulada un seguit de mesures de prevenció que es preveien a fi de garantir una mínima seguretat sanitària entre els assistents. Concretament s'hi exposava que no es faria cap mena de convocatòria pública de la concentració i tant sols hi participarien un nombre concret de representants d'organitzacions i col·lectius que mostraven el seu suport a la protesta. Alhora, s'informava que es respectaria en tot moment la distància de seguretat entre els concentrats adoptant tots ells les mesures de protecció sanitària adients.

QUART.- El mateix dia 21 d'abril de 2020 es va rebre comunicació per part del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya (**DOC. NÚM.1**) en relació amb la comunicació efectuada per part del partit polític que represento en què es disposava que

*“Es recorda que, de conformitat amb els acords adoptats pel Govern de la Generalitat i les restriccions a la llibertat de circulació de les persones aprovades pel Govern de l'Estat, (RD 463/2020 por el que se declara el estado de alarma para la gestión de la situación de crisis sanitaria ocasionada por el COVID-19 i el RD 487/2020) el dret de reunió no es podrà exercir mentre duri l'estat d'alarma. **En conseqüència no podem tramitar la seva sol·licitud.**”*

D'aquesta forma es decretava la impossibilitat de tramitar la comunicació de concentració efectuada pel meu patrocinat i es decretava una prohibició general d'exercici del dret de reunió totalment injustificada i al marge de la legislació vigent.

L'esmentada comunicació fou formulada per mitjà d'un comentari a l'aplicatiu que disposa la pròpia Generalitat de Catalunya per la realització de tràmits electrònics, sense que es decretés la resolució adient en supòsits de prohibició de reunions, tal i com preveu la Llei Orgànica Reguladora del Dret a Reunió.

CINQUÈ.- Davant d'aquesta situació, aquesta part entén que ens trobem en un supòsit de prohibició d'una concentració prevista en la Llei Orgànica Reguladora del Dret a Reunió, de forma que es formula per mitjà del present escrit recurs contenciós administratiu a l'empara de l'article 122 de la Llei de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, i d'acord amb els fonaments jurídics que s'exposen a continuació.

FONAMENTS JURÍDICS

FONAMENTS JURÍDICS PROCESSALS

PRIMER.- JURISDICCIO.- L'article 2 a) de la Llei 29/1998 reguladora de la Jurisdicció Contenciosa administrativa (LJCA) estableix que l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu coneixerà de les qüestions que es suscitin en relació a la protecció jurisdiccional dels drets fonamentals en relació amb els actes del Govern o dels Consells de Govern de les Comunitats Autònomes, qualsevol que fos la naturalesa de dits actes.

SEGON.- COMPETÈNCIA FUNCIONAL.- L'article 10.1 h) de la LJCA estableix la competència de la Sala Contenciosa Administrativa dels Tribunals Superiors de Justícia per conèixer en única instància dels recursos que es dedueixin en relació a la prohibició o la proposta de modificació de reunions previstes a la Llei Orgànica 9/1983, de 15 de juliol, Reguladora del Dret de Reunió.

TERCER.- COMPETÈNCIA TERRITORIAL.- L'article 14.1 LJCA estableix en la seva regla primera que amb caràcter general, serà competent l'òrgan jurisdiccional de la circumscripció en que tingui la seva seu l'òrgan que hagués dictat la disposició o acte originari impugnat. D'aquesta forma serà competent la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

QUART.- PROCEDIMENT.- L'article 122.1 de la LJCA estableix que es tramitaran pel procediment especial de protecció de drets fonamentals en la seva especialitat en el cas de prohibició o proposta de modificació de reunions els casos de prohibició o proposta de modificació de reunions previstes en la Llei Orgànica Reguladora del Dret de Reunió que no siguin acceptades pels seus promotors.

CINQUÈ.- CAPACITAT PROCESSAL I LEGITIMACIÓ.- D'acord amb els articles 18 i 19.1 de la LJCA el recurrent té capacitat processal i legitimació per demandar, ja que es tracta d'un partit polític amb capacitat jurídica suficient i alhora ostenta un dret legítim en aquesta qüestió al tractar-se del partit polític promotor de la concentració prohibida.

SISÈ.- IMPUGNABILITAT DE L'ACTE OBJECTE D'IMPUGNACIÓ.-

L'article 122.1 de la LJCA disposa que en el cas de prohibició o de proposta de modificació de reunions previstes a la Llei Orgànica Reguladora del Dret de Reunió que no siguin acceptades pels seus promotors, aquests podran interposar recurs contenciós administratiu davant del Tribunal competent.

SETÈ.- PRETENSIONS QUE S'EXERCEIXEN.- L'article 114.2 de la LJCA disposa que podran fer-se valdre per mitjà del procediment especial de protecció de drets fonamentals aquelles pretensions que es recullen en els articles 31 i 32 de la LJCA, sempre i quan tinguin com a finalitat restablir o preservar els drets o llibertats fonamentals per raó dels quals el recurs ha estat formulat.

Específicament, l'article 122.3 de la LJCA preveu que la decisió que s'adopti en el marc de l'especialitat en cas de prohibició o modificació de reunions, únicament podrà mantenir o revocar la prohibició o les mesures proposades. Per tant, aquesta part formula la pretensió consistent en la revocació de la prohibició envers la reunió convocada pel partit polític que represento.

VUITÈ.- TERMINI D'INTERPOSICIÓ DEL RECURS. L'article 122.1 de la LJCA disposa que en els supòsits previstos en l'esmentat precepte, el recurs s'haurà d'interposar el termini de quaranta vuit hores següents a la notificació de la prohibició o modificació.

NOVÈ.- QUANTIA DEL PRESENT RECURS. L'article 41.1 de la LJCA estableix que la quantia del recurs contenciós administratiu vindrà determinada pel valor econòmic de la pretensió objecte del mateix. Per la pròpia naturalesa de la pretensió de la present Demanda, es considera que la quantia és indeterminada.

DESEÈ.- COSTES PROCESSALS. Article 139.1 de la LJCA, sobre les costes a la primera instància a la part que els hi siguin desestimades totes les seves pretensions, de forma que han d'imposar-se a la Administració demandada.

FONAMENTS JURÍDICS MATERIALS

PRIMER.- LA DECLARACIÓ DE L'ESTAT D'ALARMA (116.2 CE) NO SUSPÈN NI POT SUSPENDRE DRETS FONAMENTALS

Per mitjà del Real Decret 463/2020, de 14 de març, es va declarar l'estat d'alarma derivat de la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel COVID-19. És a dir, es va fer ús d'un dels tres poders d'emergència que es troben en el nostre ordenament jurídic, i regulats en la Llei Orgànica 4/1981, d'1 de juny, dels estats d'alarma, excepció i setge.

L'estat d'alarma es troba regulat específicament en el Capítol II de l'esmentada Llei Orgànica. En l'article onzè d'aquesta, s'hi recullen les mesures que pot adoptar l'executiu per mitjà del decret de declaració de l'Estat d'Alarma que són les següents:

- a) Limitar la circulación o permanencia de personas o vehículos en horas y lugares determinados, o condicionarlas al cumplimiento de ciertos requisitos.*
- b) Practicar requisas temporales de todo tipo de bienes e imponer prestaciones personales obligatorias.*
- c) Intervenir y ocupar transitoriamente industrias, fábricas, talleres, explotaciones o locales de cualquier naturaleza, con excepción de domicilios privados, dando cuenta de ello a los Ministerios interesados.*
- d) Limitar o racionar el uso de servicios o el consumo de artículos de primera necesidad.*
- e) Impartir las órdenes necesarias para asegurar el abastecimiento de los mercados y el funcionamiento de los servicios de los centros de producción afectados por el apartado d) del artículo cuarto.*

Com podem observar de l'esmentat precepte **en cap cas es preveu que la declaració de l'estat d'alarma pugui suspendre el dret fonamental de reunió recollit a l'article 21 de la Constitució Espanyola.**

El dret de reunió és un dret fonamental en el procés de formació de l'opinió pública, i constitueix, al costat de la llibertat d'expressió, un dret bàsic en una societat democràtica. Com el Tribunal Constitucional ha dit en reiterades ocasions, *“el derecho de reunión es una manifestación colectiva de la libertad de expresión ejercitada a través de una asociación transitoria”* (SSTC 85/1988 i 66/1995). A més, té un caràcter finalista, dirigit a possibilitar la formació d'una opinió pública lliure, d'on ve la seva vinculació amb la llibertat d'expressió.

El TEDH ha estat també molt clar sobre la importància i centralitat d'aquest dret per exemple en la STEDH Gran Cambra *Navalny v. Rússia* de 15 de novembre del 2018 [esmentada en la més recent sobre aquesta matèria, STEDH *Varoglu Atik i altres v. Turquia* de 14 de gener del 2020] que deia:

*“98. El Tribunal reitera que el dret a la llibertat de reunió és un dret fonamental en una societat democràtica, com el dret a la llibertat d'expressió, és un dels fonaments d'aquest model de societat. Per això, no pot ser interpretat de forma restrictiva (veure *Kudrevičius i altres v. Lituània [GC]*, no. [37553/05](#), § 91, ECHR 2015, i *Taranenko v. Rússia*, no. [19554/05](#), § 65, 15 maig 2014). Per evitar el risc d'una interpretació restrictiva, el Tribunal s'ha abstingut de formular la noció de reunió mitjançant un concepte autònom o una llista de criteris que pugui definir-la. S'ha especificat en casos rellevants que el dret de reunió cobreix tant reunions privades com en places públiques, estàtiques o en format de processó i que poden ser convocades individualment o mitjançant les organitzacions (veure *Kudrevičius i altres*, citada abans, § 91). També ha fet èmfasi que l'article 11 CEDH només protegeix el dret de reunió pacífica amb una noció que no inclou les convocatòries en què els organitzadors i participants tenen intencions violentes. Les garanties de l'article 11 s'apliquen a totes les reunions excepte aquelles en què organitzadors i participants tenen aquestes intencions, inciten a la violència o rebutgen els fonaments d'una societat democràtica.”*

El dret de reunió pacífica no és un dret absolut. Qualsevol ingerència pot arribar a estar justificada sempre que, i en primer lloc, existeixi una base legal que habiliti la limitació de l'esmentat dret fonamental. La **suspensió general i absoluta** del dret fonamental de reunió en l'aplicació d'un poder d'emergència tant sols és possible en un supòsit de declaració de l'estat d'excepció tal i com preveu l'article 22 de la Llei Orgànica 4/1981, d'1 de juny dels estats d'alarma, excepció i setge. D'aquesta forma no existeix cap mena de base legal que empari la suspensió de l'esmentat dret fonamental derivat de la vigència de l'actual estat d'alarma, tal i com pretén justificar la resolució que es recorre per mitjà del present recurs contenciós administratiu.

En aquesta mateixa línia, **el propi Reial Decret 463/2020 de 14 de març segueix les disposicions de la Llei Orgànica 4/1981 on s'empara, i en cap moment decreta que no es pugui exercir el dret de reunió durant el transcurs de l'estat d'alarma**, en contraposició amb la resposta efectuada per part del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya a la comunicació formulada pel meu representat.

Si ens atenem a les activitats concretes que actualment es troben limitades, el Reial Decret 463/2020 disposa per mitjà d'annex la relació d'equipaments i activitats d'obertura al públic que queden suspeses d'acord amb el disposat a l'article

10.3 de l'esmentat Decret. En el llistat s'hi inclou la prohibició de realització de "manifestacions folklòriques". En aquest sentit, qui subscriu vol posar èmfasi en què la concentració que ha estat objecte de prohibició en cap cas podia concebre's com una concentració folklòrica atès que es tracta d'una concentració de caràcter eminentment polític en tractar-se d'una concentració de rebuig i protesta pel contingut dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'any 2020 convocada per agents polítics i socials en defensa dels serveis públics.

En aquesta mateixa línia exposada, el Tribunal Constitucional Federal alemany en una recentíssima resolució del passat 15 d'abril del 2020 (en l'assumpte 828/20) sobre la prohibició general de manifestacions a la ciutat de Giessen (al land de Hessen) a partir de les decisions adoptades en relació a les restriccions de circulació per la protecció de la població en la pandèmia del Coronavirus en aquesta ciutat, ha estat clar en el sentit d'interpretar que **aquestes mesures no poden derogar de facto l'article 8 de la Constitució alemanya que recull el dret de tots els ciutadans a reunir-se pacíficament i sense armes** i que en qualsevol cas cal adoptar decisions motivades i aplicades al cas concret en què es valorin les circumstàncies cas per cas. Es tracta, de forma molt clara, d'un supòsit idèntic al de les presents actuacions.

Per l'exposat, esdevé clarivident que no pot ser objecte de prohibició la concentració comunicada per part del partit polític que patrocino pel proper 24 d'abril de 2020. El fet que s'hagi decretat l'estat d'alarma no provoca la supressió directa i total del dret de reunió. Per tant, la concentració prohibida per part de l'Administració ha de poder-se celebrar, si bé atenent a la casuística concreta en què ens trobem des de les darreres setmanes arrel de la crisi sanitària del COVID-19, tal i com s'exposa a continuació.

SEGON.- DRET A L'EXERCICI DEL DRET A REUNIÓ PER PART DEL MEU REPRESENTAT AMB L'ADOPCIÓ DE DETERMINADES MESURES

Com ha quedat acreditat en el fonament jurídic que precedeix, l'actual estat d'alarma no impedeix cap mena de limitació als drets fonamentals recollits en els articles 15 a 29 de la Constitució Espanyola, i en particular al dret fonamental de reunió (Art. 21 CE); i per tant la concentració convocada per part del meu patrocinat ha de poder celebrar-se.

No obstant, qui subscriu és plenament conscient de la situació en què ens trobem actualment arran de la crisi sanitària derivada del COVID-19, i reconeix com aquest fet pot afectar directament a l'exercici pràctic del dret fonamental de reunió.

A hores d'ara, no és possible exercir el dret a reunió de la mateixa forma en què es desenvoluparia en una situació convencional.

Per aquest motiu, el meu representat en l'escrit de comunicació de la concentració efectuat en data de 21 d'abril de 2020 que hem adjuntat com a **DOC. NÚM. 3** al present escrit, ja va preveure una sèrie de mesures de seguretat a fi d'evitar el contacte entre manifestants. Concretament aquestes mesures corresponien en

- a) Limitar la concentració al voltant d'unes 30 persones, totes elles representants de les entitats i organitzacions participants en la concentració.
- b) No realitzar una convocatòria pública de la concentració.
- c) Respectar en tot moment la distància de seguretat entre els participants en la concentració.
- d) Mantenir les mesures de seguretat higièniques adients entre els participants de la concentració (ús de mascaretes, ús de guants, etc.)

Com es pot observar, el meu representat ja havia previst tota una sèrie de mesures addicionals de protecció de la salut durant l'exercici del dret de reunió previst pel proper 24 d'abril de 2020 en què es tenien en compte el moment de crisi sanitària en què ens trobem, i les limitacions i restriccions que recull el Reial Decret 463/2020 de 14 de març.

Per tant, la concentració objecte de prohibició ha de poder-se celebrar al trobar-se emparada pel dret fonamental de reunió establint un seguit de mesures de seguretat excepcionals a fi de garantir les cauteles sanitàries i higièniques pertinents per combatre l'expansió del COVID-19, que ja havia previst el meu representat en l'escrit de comunicació de la concentració efectuat.

TERCER.- VULNERACIÓ DEL PROCEDIMENT DE COMUNICACIÓ DE CONCENTRACIÓ PREVIST A LA LLEI ORGÀNICA REGULADORA DEL DRET A REUNIÓ

La comunicació efectuada al meu representat per part del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya vulnera el capítol IV de la Llei Orgànica 9/1983, de 15 de juliol, Reguladora del Dret a Reunió respecte el procediment de comunicació de concentracions en llocs de trànsit públic.

L'article vuitè de l'esmentada llei orgànica disposa que la celebració de reunions en llocs de trànsit públic i de manifestacions haurà de ser comunicada per escrit a l'autoritat governativa per part dels organitzadors o promotors d'aquestes.

L'article novè de la mateixa llei recull la informació i dades necessàries per realitzar la comunicació de la concentració. Tal i com es pot acreditar per mitjà de la comunicació efectuada pel meu patrocinat que hem adjuntat en aquest escrit com a **DOC. NÚM. 3**, aquestes foren complertes per part del Partit Polític – Lluita Internacionalista.

Un cop efectuada la comunicació per part dels organitzadors, l'article 10 de la Llei Orgànica Reguladora del Dret a Reunió preveu que si l'autoritat governativa considera que existeixen raons fonamentades que puguin produir-se alteracions de l'ordre públic, amb perill cap a persones o béns, podrà prohibir la reunió o manifestació, o en el seu cas, proposar la modificació de la data, lloc, duració o itinerari de la reunió o manifestació. L'esmentat precepte recull que aquesta resolució s'haurà d'adoptar de forma motivada i notificar-se en el termini màxim de setanta dues hores des de la comunicació.

En el present supòsit, aquesta part considera que s'ha prohibit la concentració comunicada per part del meu patrocinat però no s'ha dut a terme per mitjà d'una resolució expressa i motivada tal i com preveu l'article 10 de la Llei Orgànica Reguladora del Dret de Reunió. En el present supòsit, l'autoritat governativa ha informat al meu patrocinat per mitjà d'un comentari en l'aplicatiu electrònic de la Generalitat de Catalunya per on es va emetre la comunicació per part del meu representat informant que no es viable tramitar la seva sol·licitud. És a dir, malgrat que aquesta part entén que esdevé inviable limitar el dret de reunió en el marc de la declaració d'un estat d'alarma com el que ens trobem en aquest moment, encara que el Departament d'Interior, i per tant l'autoritat governativa, considerés que l'esmentat dret fonamental sí que podria ser objecte de limitació, la prohibició s'hauria d'haver realitzat per mitjà d'una resolució expressa i motivada tal i com preveu la Llei Orgànica que desenvolupa l'esmentat dret fonamental, i no com ha estat realitzada per part del Departament d'Interior per mitjà d'un simple comentari en l'aplicatiu electrònic habilitat per la presentació de comunicacions per part de particulars cap a l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Per l'exposat, el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya ha vulnerat el previst en la Llei Orgànica Reguladora del Dret a Reunió respecte el procediment a seguir per tal de decretar la prohibició o proposta de modificació de concentracions.

Per tot l'exposat, a la Sala,

SOL·LICITO: Que tingui a bé admetre el present escrit amb la documentació que s'hi acompanya, per interposat recurs contenciós administratiu per vulneració de drets fonamentals en l'especialitat derivada de prohibició de reunions previstes a la Llei Orgànica Reguladora del Dret de Reunió contra la comunicació de 21 d'abril

de 2020 del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya en què es disposa que no es procedeix a tramitar la comunicació de concentració efectuada pel Partit Polític – Lluita Internacionalista pel proper 24 d'abril de 2020, acordant la tramitació preferent prevista a la LJCA amb l'emplaçament de l'Administració demandada i el Ministeri Fiscal i un cop evacuats els tràmits corresponents **dicti sentència estimant la demanda revocant la decisió de no tramitació de la comunicació i ordenant al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya respectar i protegir el dret fonamental de reunió de la meva representada i en conseqüència tenir per degudament comunicada la concentració** per al proper 24 d'abril del 2020 al Parc de la Ciutadella de Barcelona amb les mesures de protecció adients amb tots els efectes legals pertinents davant de la inexistència de cap causa que en justifiqui la prohibició.

Barcelona, 22 d'abril de 2020

Benet Salellas i Vilar
ICA Girona 2506

Diego Sánchez Ferrer
Procurador